

reggi'deki villasında yapılan, insana ilişkin sorunların tartışıldığı ve Platon'un yüceltildiği felsefe toplantılarına da katılan Landino hümanistlerin insan onuruna ve kişiliğine ilişkin görüşlerini felsefi diyaloglarında yansıtmıştır. Bunlar arasında *De vera nobilitate*, *De nobilitate animae*, *Disputationes Camaldulenses* (Camaldoli Konuşmaları) anımsanabilir. Yapıtlarının en ünlüsü kabul edilen ve 4 kitaptan oluşan *Disputationes*'de konuşmacılar L. B. Alberti ile genç Lorenzo dei Medici'dir. Alberti düşünsel yaşamın, herşeyden ayrılmış olarak gerçeği aramaya koyulmanın övgüsünü yapar. Buna karşın Lorenzo aktif yaşamı savunur, uygarlık değeri taşıyan somut girişimleri yeğ tuttuğunu belirtir. Sonunda söz alan Alberti her iki yaşam biçiminin de önemini kabul etmekle birlikte düşünsel yaşama üstünlük tanır. Nedenini şöyle açıklar: 'Kendilerini işe, eyleme verenler sadece belirli bir zaman sürecinde yararlı olurlar, oysa doğanın sırlarına ışık tutanlar daima yararlı olacaklardır'. Landino'ya göre en mükemmel yaşam biçimi aktif yaşamla düşünsel yaşam arasında bir dengenin bulunması durumudur. Medici'lerin dostu olan Yazar 1458'den başlayarak üniversitede şiir ve hitabet dersleri verdi. Gençliğinde Catullus, Ovidius ve Horatius'dan esinlenerek Latince olarak yazdığı aşk şiirlerini *Xandra* adı altında topladı. Landino klasik Latin yazarlarını İtalyan yazarlarıyla aynı düzeye koymuş, üniversite kürsüsünden ilk kez Horatius ve Vergilius ile birlikte Dante ve Petrarca'nın da açıklamasını yapmış, onlarda üslup örneklerinden çok ahlak örnekleri aramıştır. Floransa'nın en ünlü kişisi saydığı Dante'nin yapıtlarının yorumuna ayrı bir özen gösteren Landino ondaki allegorik-ahlaki öğelerde Platon felsefesini aramaya çalışmıştır. *Commedia*'nın Landino tarafından yapılan açıklamasının ilk baskısı 1481'de Botticelli'nin figürleriyle süslenmiş olarak Floransa'da çıkmıştı.

* Pico della Mirandola

Ficino gibi ilgi çekici bir başka düşünür de Pico della Mirandola'dır. Kısa süren yaşamında geniş bir bilgi alanına el atmış, çeşitli düşünce akımlarını uzlaştırmak istemiştir. 1463'de Mirandola'da doğan Giovanni Pico varlıklı bir prensin oğlu idi. Bologna, Ferrara, Padova ve Pavia gibi çeşitli kentlerde hukuk ve felsefe öğrenimi gördü; özellikle Aristoteles felsefesini inceledi. 1484'de Floransa'ya geçerek Ficino ve Lorenzo dei Medici ile yakın dostluk kurdu. Platon Akademisi ile ilişkisi onun Aristotelesçi skolastik düşüncelerini değiştirdi. İbranice çalışan, Arapça öğrenmek isteyen Pico diğer dinlerin kutsal kitaplarında Hıristiyan dini ile benzerlikler aradı; çeşitli dinlerin bir Hıristiyan felsefesi içinde birleşebileceklerini düşündü. İbranice kutsal kitapların daha iyi anlaşılması için, Arapça ise felsefe, matematik ve tıp araştırmaları için gerekli idi. Çünkü Ortaçağ boyunca Avrupa Hıristiyan doktrini-